

Skatteministeriet

17. maj 2024
J.nr. 2022 - 14171

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 183 - Forslag til Lov om ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og forskellige andre love. (Gennemførelse af dele af aftale om grøn skattereform for industri m.v. fra juni 2022, ændringer som følge af emissionsafgiftsloven og udvidelse af adgang til ekstraordinær genoptagelse på afgiftsområdet m.v.).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 2 af 30. april 2024. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Samira Nawa (RV).

Jeppe Bruus

/ Kathrine Waage

Spørgsmål

Vil ministeren forholde sig til, i hvilket omfang han mener, at lovforslaget stemmer overens med sætningen i den politiske aftale af 24. juni 2022 ”Aftalepartierne er enige om at indføre en CO₂-afgiftssats på 750 kr. pr. ton udledt CO₂ i 2030”, når lovforslaget alene indeholder en udledningsafgift på 375 kr. pr. ton CO₂, og alle øvrige afgifter på affald fortsat er ”energiavgifter” ifølge Skatteministeriets egen terminologi?

Svar

Med *Aftale om grøn skattereform for industri mv. 2022* blev der indgået en aftale om at indføre en afgift på 750 kr. pr. ton udledt CO₂ i 2030 for ikke kvoteomfattede virksomheder og 375 kr. pr. ton udledt CO₂ i 2030 for kvoteomfattede virksomheder. For mineralogiske processer mv. indføres der en afgift på 125 kr. pr. ton udledt CO₂ i 2030. Sidstnævnte forudsætter Kommissionens godkendelse.

Implementeringen af aftalen sker ved dels at forhøje og udvide den gældende CO₂-afgift, dels ved at indføre en ny emissionsafgiftslov for CO₂e-udledninger fra kvoteomfattede sektorer.

Denne opdeling indebærer imidlertid, at det ikke er muligt at sikre afgiftsafløftning ved anvendelse af CCS.

I overensstemmelse med fremsættelsestalen til lovforslag nr. L 183 har jeg derfor samtidig fremsendt ændringsforslag til L 183 om denne problemstilling.

Ændringslovforslagets formål er at sikre, at virksomheder, der fanger CO₂ med henblik på lagring, kan få tilbagebetalt den del af afgiften, der kan henføres til den fangede CO₂, idet energibeskatningsdirektivets minimumssatser fortsat skal overholdes.

Konkret vil ændringslovforslaget indebære en aftaleordning, hvor virksomheder, der opsamler CO₂ med henblik på lagring, vil kunne få tilbagebetalt den del af CO₂-afgiften, der kan henføres til den fangede CO₂.

Den i ændringsforslaget foreslåede model for sikring af overholdelsen af minimumssatserne indebærer, at der vil kunne forekomme tilfælde, hvor der ved fjernvarmeværkers leverancer til rumvarme ikke sker en reduktion af afgiften ned til det lavest mulige. Der arbejdes med en løsning herpå, som forventes at kunne indarbejdes i et ændringsforslag, der fremsættes til 2. behandlingen uden for betænkningen.

Der har været en god dialog med bl.a. Dansk Fjernvarme om udformningen af ændringsforslaget. Dansk Fjernvarme er også orienteret om den løsningsmodel, der arbejdes på for at sikre, at afgiften altid reduceres ned til det lavest mulige, og har, så vidt jeg er orienteret, erklæret sig enig i, at modellen forekommer at være den optimale.

Jeg kan i øvrigt henvide til svar på SAU alm. del – spørgsmål 432 af 5. april 2024, SAU alm. del – spørgsmål 433 af 5. april 2024 og SAU alm. del – spørgsmål 452 af 10. april 2024.